

Súd: Okresný súd Košice II
Spisová značka: 15C/116/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7214214273
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 10. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Obermanová
ECLI: ECLI:SK:OSKE2:2018:7214214273.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice II sudkyňou JUDr. Vierou Obermanovou v spore Ž.: J. G. C. T., D..O..M., I. L. XX, T., W.: XX XXX XXX, G. Ž.S.: X/ S. J., L.. X.XX.XXXX, X/ M. J., L.. X.X.XXXX, M. J. D. X, T., o zaplatenie 444,40 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaní 1/ a 2/ sú p o v i n n í zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne nesplnenú peňažnú povinnosť uloženú v rozsudku Okresného súdu Košice II sp. zn. 15C/116/2015 zo dňa 25.5.2016, v pravidelných mesačných splátkach po 50.- eur, počínajúc mesiacom január 2019, vždy do 30. dňa každého nasledujúceho kalendárneho mesiaca až do zaplatenia tak, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

Žalobcovi priznáva nárok na náhradu trov konania v plnej výške.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa domáhal žalobou, doručenu súdu 26.5.2014, vydania bezdôvodného obohatenia v sume 444,40 eur s úrokom z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 179,14 € od 12.11.2013 do zaplatenia a zo sumy 265,26 € od 12.10.2013 do zaplatenia, i náhrady trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že je správcom bytu č. 23 na Meteorovej 3 v Košiciach na základe zmluvy o výkone správy majetku mesta Košice, č. 1336/2008 zo dňa 1.12.2008 a podľa dodatku č. 3 je oprávnený vo svojom mene vymáhať dlhy vzniknuté nehradením platieb zo strany užívateľov bytov, ktoré mu boli zverené do správy. Žalovanej 1/ bol daný do užívania predmetný byt na základe zmluvy o nájme bytu zo dňa 18.3.1992 na dobu neurčitú, z dôvodu hrubého porušenia povinnosti zo strany nájomcu jej bola daná výpoveď z nájmu bytu podľa § 711 ods. 1 písm. d/ Občianskeho zákonníka, kedy výpovedná lehota uplynula dňa 28.2.2002 a od 1.3.2002 do 16.12.2013 užívali žalovaní 1/a 2/ predmetný byt už bez právneho titulu. Žalovanú sumu predstavuje nedoplatok z vyúčtovania nákladov za služby spojené s bývaním za obdobie od 1.1.2012 do 31.12.2012 vo výške 179,14 €, ktoré vyúčtovanie prevzala žalovaná 1/ dňa 11.10.2013 a nedoplatok vo výške 265,26 € za neuhradené platby za užívanie bytu v období 5-10/2012, t.j. mesačne vo výške 44,21 € x 6 mesiacov.

2. Tunajší súd vydal vo veci platobný rozkaz dňa 16.7.2014 pod č. k.: 22Ro/247/2014 - 13, proti ktorému podal žalovaný 2/ odpor s odôvodnením, že žiadnu výzvu na zaplatenie žalovanej sumy nedostal, nebol nájomcom bytu na C. X E. T., B. I. A.. L. X. D. J. uzavrela jeho matka- žalovaná 1/ ešte v r. 1992, kedy mal 1 rok, poberá iba sociálne štipendium a rodinné prídavky a nemá ako študent VŠ príjem, obaja rodičia majú voči nemu vyživovaciu povinnosť, pričom otec mu dlhodobo neplatí výživné, za čo bol aj trestne stíhaný a preto poberá náhradné výživné od štátu. S matkou býva v podnájme na D. X, pretože z bytu na C. X boli vystáňovaní. Mal vedomosť o problémoch jeho matky s platením nájomného z dôvodu, že finančne iba ona zabezpečovala všetky náklady spojené aj s jeho štúdiom, stravou, nákladmi na domácnosť. Do zlej finančnej situácie sa dostali z dôvodu neplnenia vyživovacej povinnosti jeho otca,

ktorý má dlžné výživné 8.000.- € a bez vyrovnania tohto dlhu on nie je schopný ani vypomôcť svojej matke pri splatení dlhu. Keďže nie je zárobkovo činný, nemôže niesť zodpovednosť a tento dlh splatiť.

3. V písomnom vyjadrení k odporu poukázal žalobca na to, že dlh spôsobený užívaním bytu bez právneho titulu žalovaný 2/ nepoprel. V tomto konaní si žalovanú čiastku uplatňuje nie titulom nájomného, ale vydania bezdôvodného obohatenia, kedy na zaplatenie dlhu by mali byť zaviazaní všetci, ktorí byt v žalovanom období aj užívali. Žalovaný 2/ potvrdil, že byt užíval spolu so žalovanou I/, čím sa preukázateľne na účet žalobcu bezdôvodne obohatili a nedošlo ani k čiastočnému plneniu dlhu.

4. V podaní, doručenom súdu 2.2.2016 žalovaná I/ uviedla, že dlh voči žalobcovi uznáva, avšak z finančných dôvodov tento nie je schopná platiť. Poukázala na to, že žalovaný 2/ je študentom bez stáleho príjmu, má voči nemu ešte vyživovaciu povinnosť, pričom otec si voči nemu vyživovaciu povinnosť neplní, dlh na výživnom doposiaľ nevyrovnal a iba z takto získaných finančných prostriedkov je schopná dlh vyrovať.

5. Dňa 1.7.2016 nadobudol účinnosť zák. č. 160/2015 Z. z., Civilný sporový poriadok (C.s.p.), ktorým došlo k zrušeniu zák. č. 99/1963 Zb. v znení účinnom do 30.6.2016, Občiansky súdny poriadok (O.s.p.). V súlade s ust. § 470 ods. 1 C.s.p. súd po účinnosti tohto zákona vo veci postupoval podľa nového procesného predpisu pri zachovaní právnych účinkov úkonov, ktoré v konaní nastali dovtedy, v zmysle ust. § 470 ods. 2 veta prvá C.s.p. a pri vylúčení uplatňovania ustanovení o popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentrácii, nakoľko by boli v tomto prípade v neprospech strany žalovaných (§ 470 ods. 2 veta druhá C.s.p.).

6. Súd rozhodol vo veci rozsudkom zo dňa 25.5.2016 tak, že uložil žalovaným povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu 444,40 eur s úrokmi z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 179,14 eur od 12.11.2013 do zaplatenia a zo sumy 265,26 eur od 11.11.2013 do zaplatenia do 60 dní od právoplatnosti rozsudku, v rovnakej lehote nahradiť žalobcovi trovy konania v sume 26,50 eur a v prevyšujúcom rozsahu žalobu zamietol. V rozsudku skutkovo vychádzal zo zistení, že Zmluvou o nájme bytu č. 0006/1922 zo dňa 18.3.1992 starosta MČ Košice - Nad jazerom ako prenajímateľ prenechal žalovanej I/ do nájmu byt v Košiciach na ul. C. Č.. X, L. X. G., Č.. J. XX, pozostávajúci z kuchyne, jednej izby a príslušenstva, na dobu neurčitú od 13.3.1992 s tým, že byt budú užívať dvaja členovia domácnosti. Rovnako dňa 13.3.1992 podpísali aj Zápis o dohode o odovzdaní a prevzatí predmetného bytu a Evidenčný list pre výpočet úhrady za užívanie bytu, podľa ktorého ako osoba bývajúca v byte bol uvedený aj žalovaný 2/. Z predloženého mesačného zálohového predpisu platieb za užívanie bytu, platného od 1.5.2012 súd zistil, že základné nájomné za užívanie tohto bytu bolo vo výške 44,21 eur. Z vyúčtovania nákladov za služby spojené s bývaním za rozúčtovacie obdobie od 1.1.2012 do 31.12.2012 v predmetnom byte ďalej súd zistil, že žalobca vyúčtoval žalovanej I/ nedoplatok v celkovej výške 179,14 eur. Na základe výpovede nájomnej zmluvy zo strany prenajímateľa došlo k skončeniu nájmu uplynutím výpovednej doby dňa 28.2.2002, že od toho času obaja žalovaní byt užívali bez právneho dôvodu až do 16.12.2013, pričom súd už právoplatne rozhodol o vypratání predmetného bytu rozsudkom Okresného súdu Košice - okolie sp. zn. 11C/9/2004, ktorý nadobudol právoplatnosť 13.1.2012. Ako vyplynulo z predloženého „Hlásenia o uvoľnení bytovej jednotky“, žalovaná I/ uvoľnila tento byt a odovzdala kľúče dňa 16.12.2013. Za užívanie bytu v rozhodnom období (od 1.1.2012 do 31.12.2012) však žalovaní nezaplatili žalobcovi za mesiace 5-10/2012 predpísanú mesačnú platbu, t.j. 6 x po 44,21 eur ako základné nájomné a neuhradili ani vyúčtovanie nákladov za služby spojené s bývaním v tomto byte za rok 2012 v celkovej výške 179,14 eur. Vyúčtovanie prevzala osobne žalovaná I/ dňa 11.10.2013, avšak v lehote 30 dní od prevzatia vyúčtovania, nedoplatok neuhradila, ani ku dňu rozhodnutia súdu, aj keď mali povinnosť nedoplatok z vyúčtovania služieb v byte zaplatiť spoločne (byt užívali spoločne so žalovaným 2/ bez nájomnej zmluvy) do 30 dní odo dňa prevzatia vyúčtovania, čo sa však nestalo a tým sa dostali do omeškania so zaplatením peňažného dlhu nasledujúcim dňom po uplynutí lehoty 30 dní, teda od 11.11.2013 a žalobcovi vznikol nárok aj na úrok z omeškania. Právne súd posúdil uplatnený nárok podľa ust. § 451 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ak aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov. Z neho vyvodil právnu povinnosť žalovaných v hmotnoprávnom postavení spoločných a nerozdielných dlžníkov podľa ust. § 511 ods. 1 Občianskeho zákonníka, zaplatiť žalobcovi peňažnú náhradu za obohatenie, ktoré sa im dostalo užívaním bytu bez právneho dôvodu a požívaním služieb s tým spojených v rozhodnom

období, vo výške zodpovedajúcej žalovanej sume, po preukázaní, že žalovaní užívali v žalovanom období predmetný byt spoločne, aj keď už nemala žalovaná 1/ platnú nájomnú zmluvu a za užívanie bytu a poskytnuté služby nezaplatili vyúčtované úhrady. Uložil žalovaným povinnosť zaplatiť z dlžnej sumy aj zákonný úrok z omeškania zo sumy 179,14 eur od 12.11.2013 do zaplattenia, ako sa domáhal žalobca v žalobnom návrhu, keďže súd nemohol prekročiť návrh a priznať úrok od 11.11.2013, pretože bol viazaný návrhom (§ 153 ods. 2 O.s.p.). Z nedoplatku na úhradách za užívanie bytu vo výške 265,26 eur si uplatnil žalobca úrok z omeškania od 12.10.2013 do zaplattenia. Súd považoval omeškanie žalovaných aj s týmto nedoplatkom od nasledujúceho dňa po uplynutí 30 dňovej lehoty, určenej na plnenie vo vyúčtovaní služieb za r. 2012, ktorý dlh v celkovej výške 444,40 eur mali žalovaní v skutočnosti zaplatiť do 10.11.2013 a teda nasledujúcim dňom od 11.11.2013 boli v omeškaní s celým dlhom a od tohto dátumu priznal súd žalobcovi aj úrok v zákonnej výške zo sumy 265,26 eur do zaplattenia, nakoľko omeškanie žalovaných trvalo. Z uvedených dôvodov bol návrh zamietnutý v časti úroku z omeškania zo sumy 265,26 eur za obdobie od 12.10.2013 do 10.11.2013. Na základe uvedeného skutkového stavu a právneho posúdenia veci súd považoval žalobu žalobcu ako správcu predmetného bytu, ktorý je oprávnený v zmysle § 35 Štatútu Mesta Košice okrem iného aj zastupovať Mesto Košice v sporoch týkajúcich sa zvereného majetku, za dôvodnú v priznanom rozsahu.

7. Proti tomuto rozsudku, a to len v časti vyhovujúceho výroku o lehote plnenia, podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný 2/ s návrhom, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v tejto časti zmenil tak, že na plnenie priznanej peňažnej povinnosti určí žalovaným splátky vo výške 20,- eur mesačne. Žalobca obsahom odvolacej námietky uplatnil podľa posúdenia odvolacieho súdu odvolacie dôvody podľa ust. § 365 ods. 1 písm. b) a h) C.s.p. Výrok rozsudku, ktorým až na lehotu plnenia bola žalovaným uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 444,40 eur s úrokmi z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 179,14 eur od 12.11.2013 do zaplattenia a zo sumy 265,26 eur od 11.11.2013 do zaplattenia a výrok rozsudku, ktorým súd v prevyšujúcom rozsahu žalobu zamietol, neboli odvolaním napadnuté, neboli v odvolacom konaní preskúmané a nadobudli právoplatnosť (§ 227 ods. 1 C.s.p a ust. § 367 ods. 1 a contrario a ods. 3 C.s.p.). Odvolací súd poznamenal, že hoc žalovaná 1/ proti napadnutému rozsudku odvolanie nepodala, odvolanie žalovaného 2/, ktorým bola v procesnom postavení nerozlučných spoločníkov (§ 77 C.s.p.), vzhľadom na solidárnu povahu ich záväzku, malo v zmysle ust. § 367 ods. 2 veta prvá a contrario C.s.p. odkladný účinok tiež vo vzťahu k nej. Krajský súd v Košiciach uznesením zo dňa 27.3.2018 sp. zn. 11Co 4/2017 zrušil rozsudok v napadnutej časti vyhovujúceho výroku o lehote na plnenie peňažnej povinnosti a vo výroku o trovách konania a v rozsahu zrušenia vracia vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Z pohľadu uplatneného odvolacieho dôvodu považoval rozhodnutie súdu prvej inštancie v časti o lehote na plnenie nepreskúmateľným. Nakoľko od rozhodnutia o peňažnej povinnosti závisí výrok o trovách konania, ten aj keď odvolaním napadnutý nebol, zrušil tiež výrok o trovách konania s použitím ust. § 389 ods. 1 písm. b) v spojení s ust. § 379 písm. a) C.s.p. V ďalšom konaní bolo úlohou súdu prvej inštancie zistiť aktuálne stanoviská sporových strán k spôsobu rozhodnutia o lehote na plnenie už právoplatne určenej peňažnej povinnosti žalovaných, a to aj so zreteľom na to, že podľa obsahu podania žalobcu, doručeného dňa 28.3.2018, mu žalovaní medzičasom zaplatili istinu pohľadávky a neuhradeným zoslalo už len jej príslušenstvo v sume 160,16 eur a trovy konania v sume 26,50 eur. V prípade odlišných stanovísk mal sa súd prvej inštancie pokúsiť o zmierlivé vyriešenie sporu (Čl. 7 bod 2 C.s.p.), a až pokiaľ by vylúčil možnosť dohody strán o patričnej lehote (výške splátky), mal súd sledujúc naplnenie požiadavky zohľadniť v konaní tiež špecifické potreby strán sporu, vyplývajúce z ich zdravotného stavu a sociálneho postavenia (Čl. 6 ods. 2 C.s.p.), umožniť žalovaným doplniť ich tvrdenia o skutočnostiach významných pre rozhodnutie o lehote na plnenie, predovšetkým o ich schopnosti splniť peňažný záväzok a tieto tvrdenia i náležite preukázať a po vyjadrení sa žalobcu k týmto skutočnostiam a po prípadnom doplnení dokazovania k nim na základe návrhov sporových strán, ohľadne lehoty na plnenie opätovne rozhodnúť.

8. Podaním, doručeným súdu 6.6.2018, predložil súdu žalobca stanovisko k spôsobu rozhodnutia súdu o lehote plnenia žalovaných, v ktorom uviedol, že žalovaní medzičasom zaplatili istinu pohľadávky a neuhradeným zostalo už len jej vo výške 160,16 eur a trovy konania vo výške 26,50 eur príslušenstvo a z toho dôvodu odpadol dôvod na určenie dlhšej ako zákonom stanovenej lehoty na plnenie dlhu. Povinnosť uhradiť príslušenstvo a trovy konania nemôže mať rozhodne ťaživý dopad na žalovaných tak závažný, aby to zakladalo nárok na určenie dlhšej ako zákonom stanovenej lehoty na plnenie. Navrhol preto zaviazat' žalovaných spoločne na zaplattenie príslušenstva vo výške 160,16 eur a trov konania za zaplattený súdny poplatok vo výške 26,50 eur v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

9. Dňa 14.6.2018 predložili žalovaní súdu vyjadrenie, v ktorom nerozporovali skutočnosť, že v januári 2018 uhradil žalovaný 2/ žalobcovi sumu 1000.- eur a že na doplatenie zostalo uhradiť sumu 160,16 eur ako príslušenstvo a trovy konania 26,50 eur. Práve z toho dôvodu požiadali, aby súd určil splátkový kalendár na uhradenie zvyšku nedoplatku (aj s poukazom na snahu dlh vyrovnať), pokiaľ by sa im nepodarilo dlh splatiť do rozhodnutia súdu. Zároveň navrhli, aby súd určil splátkový kalendár v prípade nezaplatenia dlhu do rozhodnutia súdu a splátky určil mesačne po 50.- eur, keďže sa nejedná o vysokú sumu a takýmto splátkami by rýchlejšie splatili dlh.

10. Na pojednávanie nariadené dňa 5.10.2018 sa žalovaní nedostavili napriek riadnemu predvolaniu a svoju neúčast' neospravedlnili. Súd preto konal vo veci podľa § 180 C.s.p. v neprítomnosti žalovaných a rozhodol v súlade s ust. § 215 C.s.p. po zistení, že žalobca v konaní už nenamietal uloženie povinnosti žalovaným splniť zostatok dlhu na príslušenstve v sume 160,16 eur a za trovy konania v sume 26,50 eur, v splátkach po 50 eur tak, ako to žalovaní navrhli v podaní z 12.6.2018. Došlo teda podľa aktuálnych stanovísk sporových strán k zmierlivému riešeniu spôsobu rozhodnutia o lehote na plnenie už právoplatne určenej peňažnej povinnosti žalovaných, a to formou splátok po 50 eur mesačne spôsobom, uvedeným vo výroku tohto rozsudku.

11. Podľa ust. § 232 ods. 2 až ods. 4 C.s.p., ak súd uložil v rozsudku povinnosť plniť, rozsudok je vykonateľný márnym uplynutím lehoty na plnenie, ak nie je ustanovené inak.(3) Lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.(4) Ak súd uložil povinnosť plniť opakujúce sa a v budúcnosti splatné dávky a splátky, vykonateľnosť týchto dávok a splátok sa spravuje poradím ich splatnosti, ak súd nerozhodne inak; súd môže rozhodnúť, že omeškanie s plnením jednej dávky alebo splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

12. Podľa ust. § 391 ods. 2 C.s.p. ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

13. V rozhodnutí pritom súd vychádzal z rozhodnutia odvolacieho súdu, pričom vzal do úvahy len tie skutočnosti, ktoré vyšli v konaní najavo (Čl. 11 ods. 4 C.s.p.), právne posúdil otázku lehoty na plnenie podľa ust. § 232 C.s.p. a vo svojich úvahách pri právnom posudzovaní veci prihliadal najmä na dôvody neplnenia záväzku žalovanými, výšku priznaného plnenia a aktuálny stav pohľadávky (viď vyššie), platobnú schopnosť žalovaných, ich sociálne postavenie a nimi prejavenu snahu o plnenie záväzku počas konania, kedy pri určení plnenia v splátkach zohľadnil i požiadavku, aby k uspokojeniu žalobcu došlo v primeranej dobe. Vysporiadal sa tým so všetkými skutkovo a právne relevantnými otázkami riešenými v konaní a argumentmi sporových strán tak, aby rozsudok zodpovedal kritériám spravodlivého rozhodnutia.

14. Ako už bolo vyššie (bod 7 odôvodnenia) konštatované, výroky napadnutého rozsudku, okrem časti vyhovujúceho výroku o lehote plnenia, neboli odvolaním napadnuté, nadobudli právoplatnosť, z toho dôvodu nebolo možné meniť právoplatné výroky rozsudku zo dňa 25.5.2016, aj keď došlo k čiastočnému plneniu zo strany žalovaných dňa 19.1.2018 (avšak až po podaní odvolania). Žalovaným tak určil povinnosť zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne peňažnú povinnosť už uloženú v rozsudku Okresného súdu Košice II sp. zn. 15C/116/2015 zo dňa 25.5.2016, v pravidelných mesačných splátkach po 50.- eur s tým, že určil aj zročnosť tohto plnenia v súlade s ust. § 232 ods. 4 C.s.p., (tá sa však nebude týkať už medzičasom zaplatenej časti istiny dlhu, iba jeho nezaplateného príslušenstva pohľadávky).

15. Nakoľko bol odvolacím súdom zrušený aj súvisiaci výrok o trovách konania, vychádzajúc zo zásady úspechu v spore, o trovách konania súd znovu rozhodol, a to podľa ust. § 262 ods. 1 C.s.p., pričom žalobcovi priznal v zmysle ust. § 255 ods. 1 C.s.p. plnú náhradu trov konania, keďže bol (procesne) neúspešný len v nepatrnej časti v úroku z omeškania, v ktorej žaloba bola pôvodne (právoplatne) zamietnutá. V súlade s ust. § 262 ods. 2 C.s.p. o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku súdu prvej inštancie je prípustné odvolanie (§ 355 ods. 1 C.s.p.), ktoré môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 C.s.p.) v lehote 15 dní od jeho doručenia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje (§ 362 ods. 1 C.s.p.)

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne a čoho sa odvolateľ domáha (§ 363 C.s.p.) Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 364 C.s.p.)

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 C.s.p.)

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 2, 3 C.s.p.).

Oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zák. č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov, ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie (§ 38 ods. 2 Exekučného poriadku).